

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 28 września 2012 r.

DOLiS/DEC – 928/12/58815, 58823, 58829

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) oraz art. 12 pkt 2, art. 22, art. 23 ust. 1 pkt 5 oraz art. 27 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pana M. J., na przetwarzanie jego danych osobowych w zakresie informacji zawartych w akcie notarialnym REPERTORIUM A [...] z dnia [...] kwietnia 1997 r. oraz postanowieniu Sądu Rejonowego dla Ł. z dnia [...] kwietnia 2007 r. sygn. akt [...] przez Administrację Nieruchomościami Ł., oraz Zarządzenie Nieruchomościami A. Sp. z o.o.,

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana M. J., zwanego dalej Skarżącym, na przetwarzanie jego danych osobowych w zakresie informacji zawartych w akcie notarialnym REPERTORIUM A [...] z dnia [...] kwietnia 1997 r. oraz postanowieniu Sądu Rejonowego dla Ł. z dnia [...] kwietnia 2007 r. sygn. akt [...] przez Administrację Nieruchomościami Ł., zwaną dalej Administracją Nieruchomościami, oraz Zarządzenie Nieruchomościami A. Sp. z o.o., zwaną dalej Spółką. W treści ww. skargi Pan M. J. podniósł, iż cyt.: „(...) Administracja Nieruchomościami Ł. (...) poprosiła od Administracji A. Sp. z o.o. (...) moje dokumenty – akt notarialny i stwierdzenie nabycia spadku bez mojej zgody i sądu. Ujawnianie moich dokumentów szkodzi poważnie moim interesom osobistym, narusza moją

własność, naraża mnie na różnego rodzaju kłopoty i straty materialne (...)”. Skarżący dodał, że cyt.: „(...) wnoszę [wnosi] o wszczęcie postępowania w sprawie ujawnienia moich [Skarżącego] akt notarialnych i sądowych bez mojej zgody i zgody sądu (...)”.

W toku postępowania administracyjnego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił następujący stan faktyczny.

1. Pan M. J. był najemcą lokalu mieszkalnego nr [...] położonego w Ł., stanowiącego zasób komunalny Gminy Ł. w zarządzie jednostki budżetowej gminy - Administracji Nieruchomościami.
2. W związku z faktem, że Administracja Nieruchomościami powzięła informację, że Skarżący posiada tytuł prawny do innego lokalu, wystąpiła do Spółki (która zarządza Wspólnotą Mieszkaniową położoną w Ł. na podstawie umowy z dnia [...] marca 2003 r. o powierzeniu administrowania nieruchomością wspólną) o udzielenie w tym przedmiocie informacji.
3. Jak wyjaśniła Administracja Nieruchomościami w piśmie z dnia [...] marca 2012 r., otrzymała ona od Spółki kopię aktu notarialnego REPERTORIUM [...] z dnia [...] kwietnia 1997 r. – umowy sprzedaży lokalu mieszkalnego nr [...] położonego w Ł., zawartą pomiędzy Gminą Ł. a M. J. oraz postanowienia Sądu Rejonowego dla Ł. z dnia [...] kwietnia 2007 r. sygn. akt [...]
4. , stwierdzającego nabycie spadku po M. J. na podstawie testamentu przez M. J..
5. Biorąc po uwagę, że Skarżący posiada tytuł prawny do innego lokalu (tj. w Ł. [...]) Administracja Nieruchomościami wypowiedziała Skarżącemu umowę najmu lokalu komunalnego przy ul. P. z dniem [...] czerwca 2008 r. ze skutkiem na dzień [...] lipca 2008 r.
6. Jak wyjaśniła Administracja Nieruchomościami, z uwagi na fakt, że Skarżący nie opuścił dobrowolnie lokalu mieszkalnego, złożyła ona w dniu [...] maja 2011 r. do Sądu Rejonowego dla Ł. pozew o opróżnienie lokalu mieszkalnego, do którego załączono przedmiotowe dokumenty w celu wykazania w postępowaniu sądowym prawidłowości wypowiedzenia umowy najmu lokalu komunalnego sygn. akt [...]. Sąd w wyroku z dnia [...] września 2011 r. nakazał pozwanym tj. m. in. Skarżącemu opróżnienie lokalu mieszkalnego nr [...] położonego w Ł.

W tym stanie faktycznym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Na wstępie należy zaznaczyć, że zgodnie z art. 7 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), dalej także jako ustawa, przetwarzanie danych to jakiegokolwiek operacje wykonywane na danych osobowych, takie

jak zbieranie, utrwalanie, przechowywanie, opracowywanie, zmienianie, udostępnianie i usuwanie, a zwłaszcza te, które wykonuje się w systemach informatycznych.

Ustawa o ochronie danych osobowych określa obowiązki administratora danych, do których należy przetwarzanie danych osobowych z zachowaniem przesłanek określonych w ustawie. Przepisem uprawniającym administratorów danych do przetwarzania danych osób fizycznych, w tym ich udostępniania, jest art. 23 ust. 1 ustawy, zgodnie z którym, przetwarzanie danych jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy spełniona jest jedna z przesłanek taksatywnie wskazanych w tym przepisie. Stosownie do treści powołanego przepisu, przetwarzanie danych jest dopuszczalne wtedy, gdy: osoba, której dane dotyczą, wyrazi na to zgodę, chyba że chodzi o usunięcie dotyczących jej danych (pkt 1), jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa (pkt 2), jest to konieczne do realizacji umowy, gdy osoba, której dane dotyczą, jest jej stroną lub gdy jest to niezbędne do podjęcia działań przed zawarciem umowy na żądanie osoby, której dane dotyczą (pkt 3), jest niezbędne do wykonania określonych prawem zadań realizowanych dla dobra publicznego (pkt 4), jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą (pkt 5).

W art. 27 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych ustawodawca wskazał, że zabrania się przetwarzania danych ujawniających pochodzenie rasowe lub etniczne, poglądy polityczne, przekonania religijne lub filozoficzne, przynależność wyznaniową, partyjną lub związkową, jak również danych o stanie zdrowia, kodzie genetycznym, nałogach lub życiu seksualnym oraz danych dotyczących skazań, orzeczeń o ukaraniu i mandatów karnych, a także innych orzeczeń wydanych w postępowaniu sądowym lub administracyjnym (tzw. dane wrażliwe).

Jednocześnie ustawa określa obowiązki administratora danych, do których należy przetwarzanie tzw. wrażliwych danych osobowych z zachowaniem przesłanek określonych w ustawie. Przepisem uprawniającym administratorów danych do przetwarzania takich danych osób fizycznych, w tym ich udostępniania, jest m. in. art. 27 ust. 2 pkt 5 ustawy, zgodnie z którym przetwarzanie danych, o których mowa w ust. 1, jest jednak dopuszczalne, jeżeli przetwarzanie dotyczy danych, które są niezbędne do dochodzenia praw przed sądem.

Katalog przesłanek wymienionych w art. 23 i w art. 27 ust. 2 ww. aktu prawnego, jest zamknięty. Każda z przesłanek legalizujących proces przetwarzania danych osobowych ma charakter autonomiczny i niezależny. Oznacza to, że przesłanki te co do zasady są równoprawne, a wobec tego spełnienie co najmniej jednej z nich stanowi o zgodnym z prawem przetwarzaniu danych osobowych. W konsekwencji zgoda osoby, której dane dotyczą nie jest jedyną podstawą

przetwarzania danych osobowych, bowiem proces przetwarzania danych będzie zgodny z ustawą również wówczas, gdy administrator danych wykaże spełnienie innej z wyżej wymienionych przesłanek (w przedmiotowej sprawie odnośnie danych zwykłych jest art. 23 ust. 1 pkt 5, natomiast odnośnie danych wrażliwych jest art. 27 ust. 2 pkt 5).

Odnosząc się do przetwarzania danych osobowych Skarżącego o charakterze wrażliwym, którymi są dane zawarte w postanowieniu Sądu Rejonowego dla Ł. z dnia [...] kwietnia 2007 r. sygn. akt [...], należy wskazać, że cyt.: „(...) nie można sprzeciwić się przetwarzaniu takich danych (najczęściej chodzi o ich udostępnianie), jeśli jest to niezbędne do dochodzenia praw przed sądem. Ochrona danych osobowych, w tym powołanie się na zakaz przetwarzania danych wrażliwych z art. 27 ust. 1 u.o.d.o., nie może zatem być przeszkodą do prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy przez sąd. (...) W sposób szeroki rozumieć należy zwrot "dochodzenie praw" przed sądem. Odniesć go należy do działań wszystkich stron procesowych; chodzi tu zarówno o występowanie z roszczeniami, z oskarżeniem, jak i o obronę praw. Mogą to być prawa prywatne i prawa publiczne (np. związane z wyborami). Nie jest istotne, w jakim trybie następuje dochodzenie praw (w trybie procesowym lub nieprocesowym, zwykłym lub przyspieszonym). Za dochodzenie praw można też uznać występowanie w procesie cywilnym z roszczeniami ustalającymi i z roszczeniami zabezpieczającymi. W świetle art. 27 ust. 2 pkt 5 u.o.d.o. uprawnione do przetwarzania danych osobowych są zarówno organ sądowy, jak i strona występująca w postępowaniu lub jej pełnomocnik (adwokat). Dodajmy, że omawiane uprawnienie dotyczy danych osobowych wszystkich osób, o ile jest to niezbędne do dochodzenia praw (...)” (J. Barta, P. Fajgielski, R. Markiewicz, *Ochrona danych osobowych. Komentarz.*, LEX 2011).

Natomiast zgodnie z art. 4 ustawy dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2005 r., Nr 31, poz. 266), dalej jako ustawa o ochronie praw lokatorów, tworzenie warunków do zaspokajania potrzeb mieszkaniowych wspólnoty samorządowej należy do zadań własnych gminy (ust. 1). Gmina, na zasadach i w wypadkach przewidzianych w ustawie, zapewnia lokale socjalne i lokale zamienne, a także zaspokaja potrzeby mieszkaniowe gospodarstw domowych o niskich dochodach (ust. 2).

Jednocześnie art. 11 ust. 1 ustawy o ochronie praw lokatorów stanowi, że jeżeli lokator jest uprawniony do odpłatnego używania lokalu, wypowiedzenie przez właściciela stosunku prawnego może nastąpić tylko z przyczyn określonych w ust. 2-5 oraz w art. 21 ust. 4 i 5 niniejszej ustawy. Wypowiedzenie powinno być pod rygorem nieważności dokonane na piśmie oraz określać przyczynę wypowiedzenia. Właściciel lokalu, w którym czynsz jest niższy niż 3 % wartości odtworzeniowej lokalu w skali roku, może wypowiedzieć stosunek najmu z zachowaniem miesięcznego terminu wypowiedzenia, na koniec miesiąca kalendarzowego, osobie, której przysługuje tytuł prawny do innego lokalu położonego w tej samej miejscowości, a lokator może

używać tego lokalu, jeżeli lokal ten spełnia warunki przewidziane dla lokalu zamiennego (art. 11 ust. 3 pkt 2 ustawy o ochronie praw lokatorów).

Z materiału dowodowego zebranego w niniejszym postępowaniu wynika, że Administracja Nieruchomościami wykonywała swoje obowiązki jako jednostka budżetowa gminy względem Skarżącego w zakresie określonym w ustawie o ochronie praw lokatorów. Po uzyskaniu informacji, że Skarżący nabył w drodze spadku lokal mieszkalny, wystąpiła ona do Spółki – jako zarządcy nieruchomości, w której skład wchodzi lokal będący własnością Skarżącego - z prośbą o potwierdzenie informacji, które uzyskała. W ocenie Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych Administracja Nieruchomościami miała prawo do uzyskania danych osobowych Skarżącego w zakresie aktu notarialnego REPERTORIUM A [...] z dnia [...] kwietnia 1997 r. oraz postanowienia Sądu Rejonowego dla Ł. Z dnia [...] kwietnia 2007 r. sygn. akt [...] w celu wytoczenia przeciwko Skarżącemu powództwa o nakazanie opróżnienia lokalu przez Sądem Rejonowym dla Ł. sygn. akt [...], a tym samym Spółka była uprawniona do przekazania przedmiotowych informacji Administracji Nieruchomościami.

Jak wskazał Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia [...] grudnia 2004 r. sygn. akt [...] cyt.: „(...) dochodzenie roszczeń jest prawnie usprawiedliwionym celem administratora danych w związku z czym przetwarzanie danych (udostępnienie) jest dopuszczalne jako niezbędne do realizacji tego celu pod warunkiem jednak, że nie narusza to praw i wolności osoby, której dane dotyczą (...)”. W świetle powyższego, należy wskazać, że w ocenie Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych przetwarzanie danych osobowych Skarżącego, będące przedmiotem jego skargi, w żadnym stopniu nie naruszyło jego praw i wolności.

W ocenie Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych w niniejszej sprawie niewątpliwie doszło do udostępnienia przez Spółkę danych osobowych Skarżącego Administracji Nieruchomościami. Jednak zdaniem organu, przy realizacji obowiązków Administracji Nieruchomościami – jako jednostki budżetowej gminy - wynikających z ustawy o ochronie praw lokatorów oraz korzystania z prawa do wytoczenia powództwa przed sądem, poprzez pozyskanie danych osobowych Skarżącego w zakresie aktu notarialnego REPERTORIUM [...] z dnia [...] kwietnia 1997 r. oraz postanowienia Sądu Rejonowego dla Ł. z dnia [...] kwietnia 2007 r. sygn. akt [...] nie doszło do naruszenia przepisów ustawy o ochronie danych osobowych.

W świetle powyżej przytoczonej argumentacji, należy wskazać, że Administracja Nieruchomościami przetwarza dane osobowe Pana M. J. na podstawie art. 23 ust. 1 pkt 5 oraz art. 27 ust. 2 pkt 5 ustawy o ochronie danych osobowych.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Stronom, na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych oraz art. 129 § 2 w zw. z art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego przysługuje, w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).